

dette, at han havde fundet, at der af Finansministeren var optaget Laan i den og den Bank, maa jeg først sige, at Forholdet overfor Bankerne er noget andet, end det i Almindelighed vil være overfor et eller andet Aktieselskab. Det kunde jo tænkes, at Staten havde Forretninger med Bankerne, det er ikke mere Tilfældet med de private Banker, nu har Staten kun Nationalbanken som Bank, men tidligere kunde det tænkes, at Staten kom til at overtrække sin Konto i en privat Bank, fordi Bankerne da modtog Afgifter og Skatter, Statens Intrader, gør det for Resten endnu; Staten trak da paa de Banker, som havde denne Ret, og saa kunde det naturligvis tænkes, at Staten kom til at overtrække sin Konto. Imidlertid har dette: at overtrække sin Konto været en Sag af Betydning. Jeg erindrer, at man i sin Tid overfor Finansminister Scharling har gjort det til en Art Grundlovsbrud, at han overtrak Kontoen i Nationalbanken. Man opfattede det som Statslaan, og han havde ikke Lov til at optage Statslaan. I 1914 blev imidlertid, hvad jeg anser for meget formaalstjenligt, Nationalbanken Statens Bank, og saa skulde Bankerne indbetale til Nationalbanken alt, hvad de modtog for Statens Regning. Med Hensyn til at overtrække Kontoen i Nationalbanken er der givet en almindelig Bemyndigelse i begge Rigsdagens Finansudvalg til Finansministeren, fordi det var en Forretningsforbindelse, der hver Dag var til Stede mellem Staten, Finansministeriet og Nationalbanken. Det er altsaa ikke paa det Punkt, at Finansministeren, hvor højt han end kommer op med sin Gæld til Nationalbanken, kan synde.

Den højtærede Finansminister sagde endvidere i den Tale, han holdt, at han havde fundet, at der i 1919 i Landmandsbanken var en Smørkonto, der var overtrukket, at der ligeledes i Handelsbanken var en saadan Smørkonto, at der var en Superfosfatkonto, som var overtrukket, og lignende, og at Forholdet er det samme med Hensyn til Det store nordiske Telegrafskab. Det er Kassedispositioner, siger Finansministeren senere. Hvad det første angaar, maa jeg sige, at disse Overtrækninger havde Finansministeriet og Finansministeren ikke det fjerneste med at gøre. Jeg vil om det Forsvar, som den højtærede Finansminister har ført, sige, at jeg synes ikke, det er rigtig værdigt for ham og ikke værdigt i en Diskussion mellem ham og mig, fordi vi altid har diskuteret paa fuldkommen loyal Vis, og fordi

enhver Sofisme bør være udelukket. En anden Bemærkning, som jeg om et Øjeblik skal komme til, er ham heller ikke værdig. Den højtærede Finansminister siger altsaa, at han har fundet disse Konti overtrukket. Men dermed havde Finansministeren intet at gøre, det var Forretninger, Virksomheder, Staten drev, Forretninger, Staten gjorde med Rigsdagens fulde Billigelse, som førte til, at en Række Nævn, Kontorer og lignende drev Forretning med Korn, Smør, Kartofler, Superfosfat, Bomuldsfrøklager og meget, meget mere, og disse Forretninger havde Finansministeriet intet Indseende med, der var intet i Vejen for, at der kunde ske Overtrækning, fordi det opfattedes som Forretninger, som Køb og Salg, hvor Bankerne assisterede finansielt, men Finansministeren vidste intet derom, skulde intet vide derom, saa der kan altsaa ikke anstilles nogen Sammenligning. Med Det store nordiske Telegrafskab havde Staten slet ikke nogen Forretning, hverken udenfor eller indenfor Finansministeriet, der var ingen anden Forbindelse med Det store nordiske Telegrafskab end med ethvert andet Aktieselskab. Jeg tror, den højtærede Finansminister sidder i Bestyrelsen, men det kan man dog ikke regne som en Forbindelse mellem Staten og Det store nordiske Telegrafskab, heller ikke dette, at det er et meget anset og betydningsfuldt Selskab, hvad jeg med den største Glæde skal indrømme, og at det har en udmærket Bestyrelse. Jeg har set, at der er 7 Medlemmer, af hvilke 5 er tidligere Ministre. Det maa være en udmærket Bestyrelse for et Aktieselskab.

Ogsaa den nuværende Finansminister sidder altsaa i Bestyrelsen, men det har intet med Sagen at gøre, fordi Staten ingen Forretning har med dette Selskab. Havde der endda været Tale om en Bank, med hvilken man kunde komme til at konstatere en Forretning, vilde jeg ikke have haft saa meget at sige dertil.

Den højtærede Finansminister erklærer, at det hører ind under almindelige Kassedispositioner, men saaledes har man aldrig forklaret dette Ord. Det at laane Penge, naar man trænger til dem, er, efter hvad man har ment i Finansministeriet indtil nu, ikke en Kassedisposition. Finansministeriet kan købe Dollars og Francs og anbringe sin Kassebeholdning paa forskellig Maade, i saa Henseende har Finansministeren efter hele vor Praksis Ret til at disponere; han har Ret til at disponere over Kassebeholdningen, han kan